

Κάθε μέρα που περνά η καθημερινότητα της / του δικαστικού υπαλλήλου γίνεται όλο και πιο ζόρικη, πιο δύσκολη, καθώς τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε – απόρροια της πολιτικής όλων των κυβερνήσεων οξύνονται:

☑ Η καθεμία και ο καθένας έχει να διαχειριστεί έναν όγκο δουλειάς που συνεχώς μεγαλώνει, καθώς οι αποχωρήσεις συναδέλφων συνεχίζονται και οι προσλήψεις γίνονται με το σταγονόμετρο. Φτάνουν στιγμές που δεν ξέρεις πώς να τα βγάλεις πέρα.

☑ Το άκρως αντίθετο συμβαίνει με τις αποδοχές μας καθώς αυτές, αφού κατακρημνίστηκαν με την κατάργηση των δώρων και όλων των επιδομάτων, παραμένουν καθηλωμένες για πάνω από δέκα χρόνια.

☑ Την ίδια ώρα πολλοί και πολλές από εμάς είμαστε αναγκασμένοι (πέρα από τη δουλειά στο σπίτι και έκτακτες περιστάσεις) να δουλεύουμε Σάββατα, Κυριακές, απογεύματα, αργίες σχεδόν αφιλοκερδώς! Τα ψίχουλα που μας δίνουν κάθε χρόνο δεν αντιστοιχούν ούτε στο ελάχιστο στη δουλειά που παρέχουμε.

☑ Το ειδυλλιακό εργασιακό περιβάλλον φτάνει στο απόγειο του όταν πρέπει να δουλέψεις με τα χαλασμένα φωτοτυπικά, το σύστημα που σέρνεται, στο ακροατήριο ή το γραφείο που ξεπαγιάζει τον Χειμώνα και γίνεσαι κοτόπουλο απ' τη ζέστη το Καλοκαίρι.

☑ Σαν να μην έφταναν αυτά που ζούμε ήδη, ακούμε και διαβάζουμε για «αναθεώρηση» του δικαστικού χάρτη (δηλαδή λουκέτο σε δικαστικές υπηρεσίες), διάφορους πρόθυμους να βάλουν κατά του ωραρίου στα ακροατήρια, σχέδια για τη «μεταρρύθμιση του πλαισίου βάσει του οποίου πληρώνονται οι δικαστικοί υπάλληλοι» και άλλα που στοχεύουν στη διαμόρφωση μιας δικαιοσύνης ακόμα πιο φιλικής στα επιχειρηματικά συμφέροντα και σταθερά εχθρικής απέναντι στους εργαζόμενους και τον λαό.

Ταυτόχρονα, όπως όλοι οι εργαζόμενοι βιώνουμε τις συνέπειες της ακρίβειας, της έκρηξης των τιμών της ηλεκτρικής ενέργειας, των καύσιμων, της θέρμανσης.

Στο σουπερ – μάρκετ οι τιμές ανεβαίνουν συνεχώς, για να ανοίξεις λογαριασμό του ηλεκτρικού πρέπει να πάρεις πρώτα υπογλώσσιο ενώ το αυτοκίνητο (που κανονικά δεν θα έπρεπε να έχουμε, όπως μας υπέδειξε ο κ. Πορτοσάλτε) έχει μετατραπεί σε πανάκριβη πολυτέλεια. Όσο για τη θέρμανση κουβερτούλα, πάπλωμα και μπουφάν μέσα στο σπίτι...

Την ίδια ώρα, παρακολουθούμε με αποτροπιασμό τη βαρβαρότητα του άδικου πολέμου στην Ουκρανία που γίνεται για τα κέρδη των λίγων, τη μετατροπή της χώρας σε πολεμικό προγεφύρωμα, τις επιπτώσεις του σε όλους τους λαούς απ' τον ανταγωνισμό της Ρωσίας με τις ΗΠΑ, το NATO και την ΕΕ.

Οργιζόμαστε να ακούμε ότι δεν υπάρχουν λεφτόδεντρα, ότι δεν βάζουμε βενζίνη για ... «ψυχολογικούς λόγους», ενώ όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων ξοδεύουν αφειδώς δισεκατομμύρια για NATOϊκούς εξοπλισμούς.

Όλα τα παραπάνω έχουν μια και κοινή αιτία: Το σύστημα που έχει στο επίκεντρο τα κέρδη των λίγων και όχι τις δικές μας ανάγκες. Δεν ανεχόμαστε να ζούμε έτσι τον 21^ο αιώνα!

Τα όσα βιώνουμε, τα συσσωρευμένα προβλήματα δεν λύνονται με την υποταγή και τη σιωπή. Η μόνη λύση είναι η αγωνιστική, συλλογική, οργανωμένη διεκδίκηση. Γι' αυτό χρειαζόμαστε ζωντανό και μαχητικό Συλλόγους που θα παλεύει για τις δικές μας ανάγκες και θα συγκρούεται με κάθε αντιλαϊκή κυβέρνηση και επιλογή!

Μπορούμε να τα καταφέρουμε κι αυτό δεν είναι ένα σύνθημα. Με περισσότερους συναδέλφους στη μάχη, με αταλάντευτη στάση απέναντι σε κάθε κυβέρνηση, θα κατακτήσουμε το δίκιο μας.

Για έναν Σύλλογο αγωνιστικό, διεκδικητικό – που θα παίρνει πρωτοβουλίες, θα βγαίνει μπροστά σε κάθε μικρό ή μεγάλο πρόβλημα, θα βρίσκεται διαρκώς στο πλευρό των συναδέλφων και θα ενθαρρύνει τη συμμετοχή τους σε συλλογικές διαδικασίες, χρειάζεται να αποδυναμωθούν οι δυνάμεις της αδράνειας και του συμβιβασμού και να δυναμώσει η «Αγωνιστική Σύσπείρωση» και στον Σύλλογο Δικαστικών Υπαλλήλων Πειραιά!